

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فَإِنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَذْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ

ona harp ilan ederim. Kulum, bana en çok farz ibadetlerle yaklaşır. Nafile ibadetlerle de bana yaklaştırmaya devam eder. Sonunda ben onu severim. Onu sevince de onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden bir şey isterse veririm; bana sığınırsa onu korurum.” (Buhârî, Rikâk 38)

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin konusu, kulluğun özü olan “ubudiyet” olacaktır.

Ubudiyet; kişinin kibir ve gururunu terk ederek Rabbine tam bir teslimiyetle boyun eğmesi, O’na gönülden ibadet etmesidir. Hem bedeniyle hem kalbiyle dinin emir ve yasaklarına uyarak Allah Teâlâ’ya kulluk etmeye ubudiyet denir.

Kur’ân-ı Kerîm’de Rabbimiz şöyle buyurur: **“Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et!”** (Hicr Suresi, 99) Bu ayet, bizlere nefes aldığımız sürece Rabbimize ibadet etmemiz gerektiğini emretmektedir.

Aziz Cemaat!

Kulluğun en temel unsuru olan ibadet, Allah Teâlâ’nın rızasını kazanmak için yapılır. Aynı zamanda bizim yaratılış gayemizdir. İnsan, diğer varlıklardan üstün kılınıp, bu üstünlük Allah’a kullukla ortaya çıkar.

Yüce Rabbimiz bu hakikati şöyle beyan eder: **“Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.”** (Zâriyât Suresi, 56)

Kıymetli Müslümanlar!

İbadetlerde esas olan çokluk değil, devamlılıktır. Resûlullah Efendimiz ﷺ bu konuda şöyle buyurur: **“Allah katında amellerin en sevimsisi, az da olsa devamlı olanıdır.”** (Buhârî, Müslim)

Arifler şöyle der: **“Ubudiyet, itaat ve ibadetleri hakıyla yerine getirmektir. Kul, yaptığı her ibadeti eksik ve kusurlu görmeli; ortaya çıkan bir güzellik varsa, bunu nefesine değil Rabbinden gelen bir lütuf olarak bilmelidir.”**

Alim ve ariflerden Ebu Ali Dekkâk Hazretleri şöyle buyurur: **“Sen kimin hükmü altındaysan, onun kulusun. Eğer nefsinin esiriysen nefsinin, dünyanın esiriysen dünyanın kulusun.”**

Bu söz bizlere şunu öğretiyor: Hakiki hürriyet, yalnızca Allah’a kul olmakla mümkündür. Kişi nefesine, şeytana ve dünyanın cazibesine karşı hür olmak istiyorsa, Rabbine kul olmalıdır.

Hutbemi bir kudsî hadisle bitiriyorum. Rabbimiz şöyle buyurur: **“Kim bir dostuma düşmanlık ederse, ben de**